OPĆINSKI SUD U OSIJEKU
Primljeno: 23 -06- 2026
neposredno - putem pošte (obično - preporučeno)
u _____ primjeraka, _____ priloga,
dan predaje na pošti _____

Republika Hrvatska
Visoki Prekršajni Sud Republike Hrvatske
Zagreb

Broj: Ppž-899/2026

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA
I
RJEŠENJE

(ISPRAVAK)

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Davorka Kučana predsjednika vijeća, te Renate Popović i Drage Klasnića članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice specijalistice Nade Horvatović kao zapisničarke u prekršajnom predmetu protiv okrivljene Danijele Trošić zbog prekršaja iz članka 286. stavka 13. Zakona o sigurnosti prometa na cestama („Narodne novine" broj: 67/08., 48/10.,74/11., 80/13., 92/14., 64/15., 108/17., 70/19., 42/20., 85/22., 114/22., 133/23., 145/24.) odlučujući o žalbama sudionice postupka Senade Karadža i okrivljene Danijele Trošić zastupane po braniteljici Željki Radoš Radičević odvjetnici iz Osijeka, podnijetih protiv presude Općinskog suda u Osijeku od 18. prosinca 2025., broj: Pp-4510/2025, u sjednici vijeća održanoj dana 19. veljače 2026.

r i j e š i o j e

Odbacuje se žalba Senade Karadža kao nedopuštena.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovana žalba okrivljene Danijele Trošić i prvostupanjska presuda se potvrđuje u pobijanom dijelu.

II. Na temelju članka 139. stavka 3. i članka 138. stavka 2. točke 3.c Prekršajnog zakona, okrivljene Danijele Trošić je obvezan naknaditi troškove žalbenog postupka u paušalnom iznosu od 80,00 EUR (osamdeset eura) u roku 15 dana od primitka ove presude.

Obrazloženje

1. Presudom Općinskog suda u Osijeku od 18. prosinca 2025., broj: Pp-4510/2025 okrivljena Danijela Trošić je proglašena krivom zbog prekršaja iz članka 286. stavka 13. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, činjenično opisanog u izreci, te joj je izrečena kazna zatvora u trajanju od 30 dana u koje trajanje se na temelju članka 40. Prekršajnog zakona uračunava i vrijeme koje je okrivljenica provela u zadržavanju te

će se za navedeno vrijeme izrečena kazna zatvora umanjiti tako da će se za svaki dan lišavanja slobode izrečena kazna zatvora umanjiti za 1 dan zatvora.

1.1. Istom presudom na temelju članka 76.a Prekršajnog zakona od okrivljenice je trajno i bez naknade oduzet osobni automobil marke Volkswagen Passat registarske oznake OS 126-SE s pripadajućim, ključevima vlasništvo Senade Karadža koji je oduzet na temelju potvrde o privremenom oduzimanju predmeta broj 1071952536.

1.2. Okrivljenica je oslobođena obaveze plaćanja troškova prekršajnog postupka u paušalnom iznosu ali je obvezana na plaćanje troškova premještanja vozila u iznosu od 157,46 eura.

2. Protiv te presude žalbe su podnijeli okrivljena Danijela Trošić po braniteljici i vlasnica vozila Senada Karadža.

2.1. Okrivljenica je žalbu podnijela zbog bitne povrede prekršajnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjere materijalnog prava, odluke o kazni i oduzimanju motornog vozila vlasništvo treće osobe.

2.2. Vlasnica vozila je žalbu podnijela zbog trajnog oduzimanja vozila s prijedlogom da joj se isto vrati.

3. Žalba vlasnice vozila nije dopuštena.
Žalba okrivljene je neosnovana.

U odnosu na rješenje

4. Žaleći se zbog odluke o oduzimanju vozila vlasnik vozila, Senada Karadža, ističe da je okrivljenici posudila vozilo i da ju nije imala razloga pitati ima li okrivljena Danijela Trošić vozački ispit jer da nema vozački ispit i da ne zna upravljati ju vjerojatno ne bi pitala da joj posudi vozilo.

4.1. Međutim, vlasnik vozila koji je sukladno članku 108. stavku 2. točki 4. Prekršajnog zakona sudionik postupka, nije i ovlaštenik podnošenja žalbe protiv presude sukladno odredbi članka 192. Prekršajnog zakona.

4.2. Iz navedene odredbe, iz članka 192. stavka 5. Prekršajnog zakona proizlazi da i osoba kojoj je oduzeta imovinska korist, a ta osoba nije ujedno i okrivljenik ima ograničeno pravo žalbe protiv presude, ali da to pravo nije predviđeno za osobu kojoj je oduzet predmet sukladno članku 76.a Prekršajnog zakona, kada ta osoba nije ujedno i okrivljenik, što je ovdje slučaj.

4.3. Iz tako formulirane odredbe iz koje proizlazi volja zakonodavca da se iz popisa ovlaštenika na podnošenje žalbe isključi sudionik prekršajnog postupka koji je vlasnik predmeta kojim je počinjen prekršaj, a nije ujedno i okrivljenik, ne proizlazi obaveza suda da supsidijarno primijeni odredbe Zakona o kaznenom postupku kojim je sudioniku kaznenog postupka dopuštena žalba protiv osuđujuće presude protiv okrivljenika, a što proizlazi i iz presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske Kzz-20/2025-5 od 28. listopada i 25. studenoga 2025.

4.4. Slijedom navedenoga sukladno članku 211. stavka 2. točki 1. Prekršajnog zakona riješeno je kao u točki I.izreke rješenja.

U odnosu na presudu

5. Razmotrivši predmet, ispitujući prvostupanjsku presudu u smislu odredbe članka 202. stavka 1. Prekršajnog zakona, uz ocjenu navoda žalbe, Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske (dalje: Sud) nije utvrdio da su počinjene bitne povrede postupka na koje pazi po službenoj dužnosti, niti su povrijeđene odredbe materijalnog prava na štetu okrivljenice.

5.1. Žaliteljica ističe da je sud oduzimajući vozilo vlasništvo trećih osoba postupao izvan svojih ovlasti, zadirući i u pravo vlasništva kao ustavnu kategoriju. Nadalje, žaliteljica smatra da je okrivljenici izrečena prestroga kazna jer je obrana predlagala da joj se 14 dana zatvora koliko joj je preostalo za izdržati zamijeni radom za opće dobro.

6. U dokaznom postupku prvostupanjski sud je kao svjedokinju ispitao Senadu Karadžu, čitao dokumentaciju spisa te je donio pravilan zaključak da je okrivljenica kriva za prekršaj koji joj je stavljen na teret, a žaliteljica ih svojim žalbenim navodima nije dovela u sumnju.

7. Ispitujući potom odluku o kazni ovaj Sud smatra da je prvostupanjski sud cijenio sve okolnosti koje su odlučne za odluku o kazni, te je pravilno odlučio da se svrha kažnjavanja prema okrivljenici može postići samo bezuvjetnom kaznom zatvora, kao težom vrstom kazne i to zbog višestruke prekršajne kažnjavanosti zbog prometnih prekršaja. Opravdano prvostupanjski sud nije olakotnim cijenio priznanje prekršaja od strane okrivljenice dajući za to valjane i ovom sudu prihvatljive razloge. Okrivljenica je, kako to proizlazi iz prekršajne evidencije 11 puta kažnjavana zbog prekršaja iz članka 216. i 286. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, dakle zato jer je upravljala vozilom prije stjecanja prava na upravljanje. Za te najteže prometne prekršaje koji predstavljaju veliku opasnost za sve sudionike u prometu i imovinu uglavnom je kažnjavana uvjetnom osudom i novčanim kaznama i do sada je jednom kažnjena kaznom zatvora u trajanju od 40 dana. Ništa od toga na okrivljenicu nije djelovalo u dovoljnoj mjeri da vozilom ne upravlja nego je i ovaj put počinila isti prekršaj, te je izrečena kazna zatvora blaža od prethodne i samo zbog izostanka žalbe tužitelja nije dobila strožu kaznu zatvora. Upornost u protupravnom ponašanju okrivljenice, mlade žene, majke sedmero djece ukazuje da ona nema namjeru prestati s protupravnim ponašanjem i stoga ju je zbog specijalne i generalne prevencije moguće kazniti samo kaznom zatvora. Trajanje kazne zatvora je preblago i sud se može samo nadati da će okrivljenica odustati od ponavljanja prekršaja.

7.1. Neosnovani su žalbeni navodi žaliteljice da joj se kazna zatvora zamijeni radom za opće dobro jer Prekršajni zakon ne propisuje takvu mogućnost.

8. Neosnovani su žalbeni navodi žaliteljice kako je sud prekoračio svoje ovlasti kada je oduzeo vozilo kojim je upravljala kada je utvrđen prekršaj jer je vozilo vlasništvo treće osobe. Svaki vlasnik vozila mora voditi računa kome daje svoje vozilo na

upravljanje i nemoguće se opravdati kako vlasnica nije znala da okrivljenica nema položen vozački ispit i nema vozačku dozvolu jer je to dužna znati, a ako smatra da to nije njezina obaveza mora snositi posljedice svoje odluke. Vlasnica vozila je ispitana pred sudom, njezini navodi kojima odriče svoju odgovornost za davanje vozila osobi koja nije stekla pravo na upravljanje su neprihvatljivi i neuvjerljivi, kako je to pravilno ocijenio i prvostupanjski sud.

8.1. Kako je okrivljenici već jednom vraćeno vozilo kojim je činila prekršaje ovaj sud smatra da je u potpunosti bila svjesna u što se upušta, posuđujući vozilo, te da je vlasnica vozila znala da okrivljenica ne smije upravljati vozilom, ali ju to nije spriječilo da joj vozilo posudi.

8.2. Ovaj sud smatra da vozilo nije stvar koja se posuđuje bilo kome, bez ikakve provjere i da je, s obzirom da na okrivljenicu kazne ne utječu u dovoljnoj mjeri oduzimanje vozila razmjerno društvenoj opasnosti koje ponašanje okrivljenice predstavlja i da ta opasnost daleko nadmašuje ustavno pravo vlasnice na slobodno uživanje vlasništva. Za tu svoju odluku prvostupanjski sud je dao valjane razloge, vodio je računa o razmjernosti između težine izrečene mjere i cilja koji se njome nastoji postići.

9. Odluka o paušalnom iznosu troškova žalbenog postupka temelji se na odredbi članka 138. stavka 2. točke 3.c Prekršajnog zakona. Kako je Rješenjem o određivanju paušalnog iznosa za troškove prekršajnog postupka („Narodne novine“ broj:18/13), propisan opći okvir paušalne svote u rasponu od 100,00 do 5.000,00 kuna to je visina paušalnog iznosa troškova prekršajnog postupka iz članka 138. stavka 2. točke 3.c Prekršajnog zakona određena u iznosu od 80,00 EUR, što je po mišljenju ovog suda primjereno s obzirom na složenost i trajanje postupka.

10. Slijedom navedenog, temeljem članka 204. i 205. Prekršajnog zakona, odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu, 19. veljače 2026.

Zapisničarka:

Nada Horvatović

Predsjednik vijeća:

Davorko Kučan

Presuda se dostavlja Općinskom sudu u Osijeku u 6 otpravka : za spis, okrivljenicu, braniteljicu, Senadu Karadžu i tužitelja.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Upraviteljica zajedničke sudske pisarnice
Edita Vrkljan